

Posudek diplomové práce

DAVID PEŠŤÁK

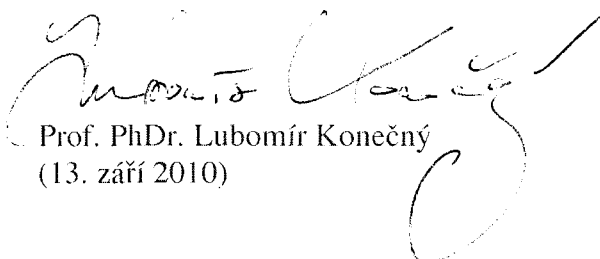
Melancholie po Dürerovi

(Ústav pro dějiny umění, FFUK, 2010)

Téma této diplomové práce je zdánlivě nabíledni: Jak byla Melancholie, jeden ze čtyř "temperamentů" znázorňována po té, co jí v roce 1514 dal kanonickou podobu Albrecht Dürer? Do jaké míry byla tato znázornění závislá na jeho mědirytu nebo jak a proč se od něj vzdalovala? Uměleckohistorická literatura zná celou řadu post-dürerovských *Melancholií*, ale ty byly téměř vždy analyzovány samostatně a nikoliv souborně, v kontextu "melancholické" ikonografie.

David Pešťák shromáždil velké množství těchto znázornění, od Lucase Cranacha až po "melancholický" *Autoportrét* Caspara Davida Friedricha z ca. 1802; a je nepochybné, že by bylo možné pokračovat do 20. století (viz např. Wojciech Balus, *Mundus melancholicus: melancholyczny świat w zwierciadle sztuki*, Kraków 1996). Rozsah jeho práce proto je jak z chronologického, tak z geografického hlediska neobyčejně široký a k jeho zvládnutí byla zapotřebí důkladná badatelská příprava v mnoha jazycích, kterou diplomant solidně zvládl.

Svým rozsahem je tato práce sice „na hraně“, ale je dobře a neobyčejně hutně napsána, takže ji doporučuji k obhajobě.

Prof. PhDr. Lubomír Konečný
(13. září 2010)